

forhøjelsen af affaldsafgiften, som træder i kraft her pr. 1. januar næste år, vil nedbringe deponeringen i Danmark ganske betydeligt.

Desuden differentieres der yderligere i afgiften mellem affald til forbrænding og affald til deponering. Hermed gives der endnu en tilskyndelse til at gøre deponeringsstoppet effektivt. Et væsentligt styringsmiddel til at begrænse affaldsmængderne og til at sikre større genanvendelse af både erhvervsaffald og husholdningsaffald er affaldsafgiften.

Den blev indført under den borgerlige regering i 1987 for forbrændingsanlæg og lossepladser, der modtog affald fra kommunale renovationsordninger. I 1990 blev afgiften forhøjet med godt 200 pct. fra 40 til ca. 130 kr. pr. ton og udvidet til at omfatte alle anlæg, der modtager affald til forbrænding og til deponering. Afgiftens effekt kan ses på flere måder.

Tag blot følgende eksempler: Mængden af affald til de anlæg, der var omfattet af affaldsafgiften fra dens indførelse i 1987, er faldet fra ca. 3,8 mio. t til ca. 2,5 mio. t. Bygge- og anlægsaffald til forbrænding og deponering er faldet fra 1,5 mio. t i 1985 til ca. 350.000 t i 1995.

For at styrke effekten af afgiften er der som et resultat af finanslovforhandlingerne med Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten fremsat lovforslag om at hæve affaldsafgiften med 50 kr. ud over de allerede besluttede stigninger pr. 1. januar 1997.

Så meget om de generelle initiativer for at begrænse affaldsmængderne og øge genanvendelsen, men affaldspolitikken stopper naturligvis ikke her.

Tag nu f.eks. erhvervsaffaldet. I de senere år er der udviklet mange redskaber, der kan hjælpe med at løse affaldsproblemerne fra grunden og i produktionsfasen. Det drejer sig om værktøjer som miljøstyring, miljørigtig projektering, EMAS-certificering og grønne regnskaber.

Procesaffald skal begrænses med en mere målrettet, teknologisk renere indsats, og jeg er naturligvis af den opfattelse, at affald fremover bør vurderes på lige fod med virksomhedernes øvrige emissioner.

Danmarks mange små og mellemstore virksomheder er af økonomiske og organisatoriske årsager ofte ikke selv i stand til at genanvende mindre fraktioner af affald. I mange situationer er det mere rentabelt at sende de små fraktioner til forbrænding, end det er at få affaldet genanvendt.

Et andet aspekt er erhvervsaffaldet fra de virksomheder, der behandler affald. Her er det et væsentligt problem, at de nuværende industriprodukter består af komplicerede, sammensatte materialer, overflader og komponenter, der gør genanvendelsen af kasserede produkter mere og mere vanskelig. Produkterne skal simpelt hen i fremtiden derfor designes, så de kan genanvendes.

Miljøstyrelsen har netop sendt et oplæg til en styrket produktionsorienteret miljøindsats til høring. Bortskaffelsesfasen og affaldshåndteringen er et væsentligt led i en sådan produktorienteret miljøindsats. Når vi tager de nye genanvendelsesinitiativer, er det derfor afgørende, at vi hele tiden går efter den højest mulige kvalitet.

Som eksempel kan jeg nævne, at vi ved at foretage en selektiv nedrivning af bygninger er med til at højne kvaliteten af de genanvendelige materialer. Og det har vi sikret bl.a. med den, synes jeg, meget fine aftale, vi netop har indgået med Entreprenørforeningens nedbrydningssektion, som også Boligministeriet har tiltrådt.

Den anden hovedkilde til affaldsdannelsen er husholdningerne. Hvordan er situationen i Danmark, hvis vi sammenligner os med andre lande? Ser vi på affaldet fra husholdningerne, og det vil jo sige dagrenovation, storskrald og haveaffald, så er genanvendelsen generelt set i Danmark på niveau med eller endda lidt over genanvendelsen i henholdsvis Tyskland, Holland og Sverige. Generelt er deponeringen af husholdningsaffald meget lavere i Danmark, end den er i de lande, jeg lige har nævnt. Selv om man selvfølgelig skal tage forbehold over for de forskelle, der er landene imellem med hensyn til registreringsmetode, må man sige, at Danmark er nået længst.

Genanvendelsen af dagrenovationen udgør i dag kun 14 pct. Målet i handlingsplanen var, som det også blev nævnt af fru Svanholt i begrundelsen, at genanvende 40-50 pct. af dagrenovationen. Hvis det mål skal nås, er det nødvendigt at styrke indsatsen for at genanvende organisk dagrenovation, papir, pap og glas.

Den nuværende målsætning om, at 20-25 pct. af den samlede dagrenovation skal behandles på biogas- eller komposteringsanlæg, er udtryk for en langsigtet intention, der imidlertid af de grunde, jeg nævnte før, det tekniske efterslæb, de forskningsmæssige blokeringer, er noget vi ikke kan nå inden årtusindskiftet.

Der er et udviklingsarbejde i gang, der specielt skal løse problemerne vedrørende behand-